രാമചരിതം: നൂറ്റിപ്പതിനേഴാം പടലം

വ്യാഖ്യാ: വി. അബ്ദുൽ ലത്തീഫ്

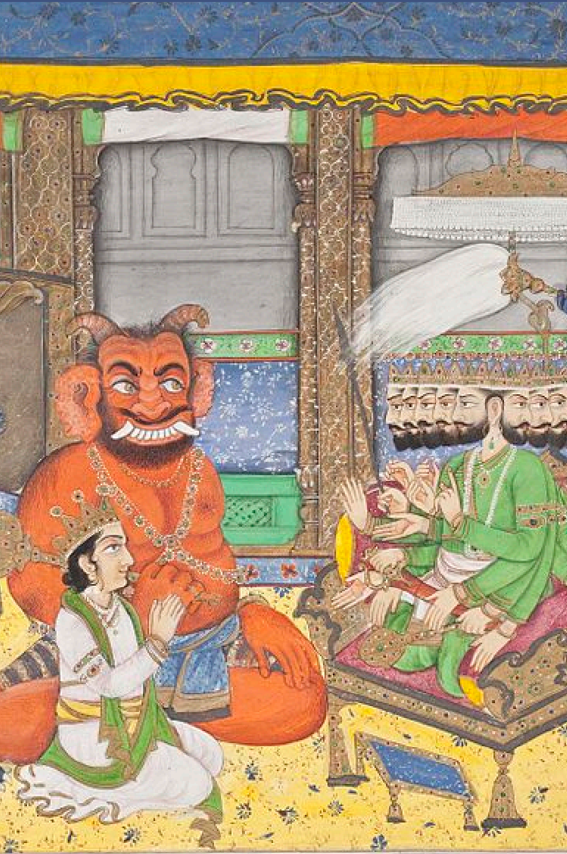

രാമചരിതം: നൂറ്റിപ്പതിനേഴാം പടലം
വ്യാഖ്യാതാവ്: വി. അബ്ദുൽ ലത്തീഫ്
(മലയാളം: കവിത)

Editorial content © 2023, V. Abdul Lathief

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution ShareAlike license for free download and usage.

Lakshmana at Ravana's Court, a painting by Anonymous author. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

രാമചരിതം:
നൂറ്റിപ്പതിനേഴാം പടലം

സംഗ്രഹം

മേനക മുതലായ അപ്സരസ്സുകൾ സുന്ദരിയായ സീതയെ പുകഴ്ത്തുന്നു. സീതയുടെ കേശാദിപാദവർണ്ണനയാണ് ഇവിടെ.

പാട്ട് 1

താരിണങ്കിന കാനനേ നടമാടുവോ
ചിലകേകിനാം ചമയമായ്
വിരിന്തെലികൊൾപീലികൾ
വടിവുപോയ് വളരിൻറിതോ
തീരരാനവരേവരും ചില പേയരാ
യ് മുടിയും വണ്ണം
തിറമുലാവിന തിമിരതഞ്ചയ
മവനിമീതുയരിൻറിതോ
താരകങ്കളമുഴ്ത്തിയപ്പു നകർന്തു
യർന്തു പയോതരം ചലി-
തവാതവ തചിവനാകിയ തുണൈ
യുമായ് വന്തുതാണ്ണിതോ
താരണിന്തു മണംപുണർന്തിടതുർന്തു
പിൻകഴൽ പൂണ്ടുകാർ-
തഴൈക്കുഴലിവണ്ണമെൻറൊരു
നിലനിറുത്തരുതെങ്കളാൽ

താരിണങ്ങിയ കാട്ടിൽ നടമാടുന്ന
മയിലിൻ ചമയമായ്
വിരിഞ്ഞ സുന്ദരമായ പീലികൾ
വടിവു മാറി വളർന്നിതോ?
ധീരരായവരൊക്കെയും സംഭീത
രായ് മുടിയും വിധം
കഠിനമാമിരുളിന്റെ സഞ്ചയമ
വനിമേലുയരുന്നിതോ?
താരകങ്ങൾകൊണ്ടു മുക്കിക്കോരി
നീരു നുകർന്നതാം
മേഘമിളകിപ്പായും വായുവിൻ തുണ
യോടെ വന്ന താണിതോ?
പൂവണിഞ്ഞു മണം പുണർന്നിട
തൂർന്ന കാലടിപ്പിൻപുറം
പൂണ്ട കാർമുടിയിവണ്ണമെന്നു ചുരുക്കി
നിർത്തരുതെങ്ങളാൽ

മനോഹരമായ കാനനത്തിൽ നൃത്തംചെയ്യുന്ന മയിലുകളുടെ ചമയമായ ശോഭയേറിയ പീലികൾ വടിവുപോയി വളർന്നതാണോ? ധീരന്മാരിൽപോലും ഭീരുത്വമുളവാക്കുമാറ് കട്ടിച്ചുകൂടിയ ഇരുൾക്കൂട്ടം ഭൂമിയ്ക്കുമേൽ പരക്കുകയാണോ? ജലംനുകർന്നുയരുന്ന മേഘം വായുവാകുന്ന സചിവനോടുകൂടി നക്ഷത്രങ്ങളെ അമുഴ്ത്തി താഴ്ന്ന വന്നതാണോ? (ഇരുണ്ട കാർമേഘത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ പതിപ്പിച്ച പോലെയാണ് പൂചൂടി ഇടതൂർന്ന സീതയുടെ മുടി). പൂമണം പരത്തി പിൻകാൽവരെ കിടക്കുന്ന ദേവിയുടെ കാർകുന്തലിനെ വർണ്ണിക്കുക ഞങ്ങളാൽ അസാധ്യമാണ്.

കുറിപ്പ്

കാനനേ — കാനനത്തിൽ
നടമാടുവോ — നടമാടുവോരു
കേകിനാം — മയിലുകളുടെ
തീരർ — ധീരർ
തിമിരതഞ്ചയം — തിമിരസഞ്ചയം
വാതവ തചിവൻ — വാസവ സചിവൻ, വായു
കാർതഴൈക്കുഴൽ — കറുത്ത തഴക്കുഴൽ
ഒലി — ശബ്ദം, കീർത്തി
അപ്പ് — വെള്ളം

പാട്ട് 2

എങ്കളല്ലലകറ്റവേണ്ടു മിരുണ്ട
വണ്ടണിച്ചായലാമിനിയ
നായിക തിരുവുയിർത്തതിലി
ളൈയ മുറൈകൾ നെറ്റിയാം
പങ്കിതങ്കിനമുറ്റമെയ്തിനിരന്തര
മിരുന്തരം പവമാ-
നനാലെഴമളകപന്തികൾ
പകൈയരം നിചിചരകലം
എങ്കമിന്നിവരുത്തവേണ്ടിയിരാമനാം
മതുവൈരിയോടി-
ണപിരിന്തലർമകളണൈന്തള
വരചർകോൻ തിരുമുമ്പിനാൽ
പൊങ്കിനോരിരുൾ കൊണ്ടൽ
തന്ന വകൈന്തുമെ-
ല്ലവെളിർപ്പടും പുതുമതിക്കല വടിവു
ചേർന്തിരുന്തേലുമൊത്തനവാനവും.

ദുഃഖമൊക്കെയകറ്റിടേണ, മിരുണ്ട
വണ്ടണിച്ചായലാം
ചന്തമേറിയ നായികക്കു പിറന്ന
പുതുമുറയിഴകളേ,
ഭംഗി തങ്ങും നെറ്റിയാം മുറ്റ
ത്തണഞ്ഞു നിരന്തരം
കാറ്റിലുയരുമളകപംക്തികൾ,
അരികളാം നിശിചരകലം
വകവരുത്താൻ രാമനാം മധു
വൈരിയോടു പിരിഞ്ഞൊരാ
പൂമകൾ തിരുമുമ്പിൽ വീണ്ടു
മണഞ്ഞ നേരമുയർന്നതാം
കുരിരുട്ടിൻ കൊണ്ടൽ തന്നെ
വകഞ്ഞു മെല്ലെ വെളിപ്പെടും
പുതുമതിക്കല ചേർന്ന കറുനിര
ങ്ങൾ തന്നഴലാറ്റണേ

രാമനെ പിരിഞ്ഞ് തിരിച്ചു രാമനോടു ചേർന്ന സീതയുടെ സമൃദ്ധമായ ഇരുണ്ട മുടിയുടെ ഇളമുറ പൈതങ്ങളോ എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുമാറ്, നെറ്റിയിൽ വന്നിരുന്ന് കാറ്റിനാൽ വേഗം ഉയർത്തപ്പെടുന്ന കുറുനിരകൾ, രാക്ഷസന്മാരായ ശത്രുകുലത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനായി ഇരുളിനെ പിളർന്ന് ഉദിച്ച പുതുചന്ദ്രക്കലയുടെ നേരനുഭവമാണ് ഉണർത്തുന്നത്.

കുറിപ്പ്

ചായൽ — തലമുടി
ഇനിയ നായിക — സുന്ദരിയായ നായിക
നായിക — രാജ്ഞി
തിരുവുയിർക്കുക — പ്രസവിക്കുക
ഇളൈയ മുറകൾ — ഇളമുറകൾ
പങ്കി — ഭംഗി
അരം — വേഗം
അലർമകൾ — ലക്ഷ്മീദേവി
വകൈന്തു — വകഞ്ഞു
അനവാനം — അനസ്യൂതമായി
പുതുമതിക്കല — പുതിയചന്ദ്രക്കല
ഇന്നിവരുത്തവേണ്ടി — ഇല്ലാതാക്കാൻവേണ്ടി

പാട്ട് 3

ഒത്തുവന്ത തരങ്കകാന്തിയേയുന്തി
യേന്തി വളർന്തിരുണ്ടൊളി
കൊൾവാനവരചൻ വില്ലിനോടു
രമിടും വടിവേന്തിയും
മത്തനാന നിചാചരേന്തിര
വൈരിതൻ തിരുമേനിമേൽ
മരുവിയമ്പൊടു പടരുമഞ്ചിത
പുരുവവല്ലരിയിണൈകളും
പത്തരാനവർ ചിത്തങ്കൾ കളവെന്നിയേ
വിളൈയാടുവോൻ പല
തരം മലരിലകമൊൺ കുഴൽ
നിഴലണിന്ത പൊന്നൂയലാം
ചിത്തയോനി വിൽചരട്ടെയു
വട്ടുമാറുള്ള വൈപവം തിരൾ
മണിക്കുഴൈയിണൈയുമെമ്മന
കമലതാരിൽ വന്നമർകവേ.

ഒത്തുവന്ന തരംഗകാന്തിയെ
യുന്തിയേന്തി വളർന്നിരു-
ണ്ടിന്ദ്രചാപത്തിനോടു മത്സര
മാർന്നിടും വടിവോടെയും
മത്തനായ നിശാചരേശ്വര
വൈരിതൻ തിരുമേനിമേൽ
മരുവിയമ്പൊടു പടരുമഞ്ചിത
പുരികവല്ലരിയിണകളും
ഭക്തമാനസമൊക്കെയും കള
വെന്നിയേ വിളയാടുവാൻ
പലതരം മലർ വിലസിടും മുടി
നിഴലിലാടും പൊന്നൂയലാം
കാതു രണ്ടു, മപ്പുഷ്പബാണന്റെ
വിൽച്ചരടിനെയിളക്കുവാൻ
പോന്നതാം മണിക്കാതു രണ്ടു
മെന്നുൾക്കമലത്തിലമരണേ!

ഒത്തുവന്ന തരംഗകാന്തിയെ അതിശയിപ്പിക്കുംവിധം വളർന്നിരുണ്ട്, ഇന്ദ്രചാപത്തിനോടു മത്സരിക്കുന്ന വടിവോടെയും മത്തനായ നിശാചരേശ്വരവൈരിയുടെ തിരുമേനിമേൽ സ്നേഹമോടെ പടരുന്ന മനോഹരങ്ങളായ പുരികവല്ലരിയിണകളും ഭക്തമാനസങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന വിധമുള്ള പലതരം പൂക്കളാൽ അലംകൃതമായ മുടിനിഴലിൽ ആടിക്കളിക്കുന്ന പൊന്നൂഞ്ഞാലാകുന്ന കാതുകളും പുഷ്പബാണന്റെ വിൽച്ചരടിനെയിളക്കുവാൻ പോന്ന മണിക്കാതുകളും എന്റെ മനതാരിൽ അമരട്ടെ! (കാമന്റെ വില്ല് കരിമ്പും വിൽ ചരട് വണ്ടുകളുമാണ് എന്ന സങ്കല്പം).

കുറിപ്പ്

തരങ്കകാന്തിയെയുന്തി — തരംഗകാന്തിയെ ഉന്തിമാറ്റി (തോല്പിച്ച്)
വാനവരചൻവില്ല് — ഇന്ദ്രചാപം
ഉരമിടുക — എതിർക്കുക, മത്സരിക്കുക
നിചാരേന്തിരവൈരി — രാവണവൈരിയായ രാമൻ
പുരുവവല്ലരി — ഭ്രൂവല്ലി (പുരികം)
ഒൺകുഴൽ — ഭംഗിയുള്ള തലമുടി
പൊന്നൂയൽ — പൊന്നൂഞ്ഞാൽ
ചരട്ടെ — ചരടിനെ
ഉവട്ടുക — കവിഞ്ഞൊഴുകുക
വൈപവം — വൈഭവം
മണിക്കുഴ — രത്നമണിഞ്ഞ കാതുകൾ
എമ്മനം — ഞങ്ങളുടെ മനസ്സ്

പാട്ട് 4

വേലും വീരർ കൈവാളുമാലവു
മഞ്ചുവോരു കൊട്ടപ്പുവും വെ-
രിളും മാൻമിഴിനെറിയലും നികണ്ണെഴുന്തു
ചാടിന കയലുടെ
കോലവും കറൈവറ്റ മുറ്റിന
ചാരുകോമള കാന്തിചേർ
കുവളമാമലർ നിറവുമഞ്ചിത
കമലകാന്തിയുമുടൈയവായ്
മാലവാർ വരിവണ്ടിനിണ്ടൽ
തൊടുത്തപോൽ മണിവണ്ണർ
തൻവതന താരിടൈയുടനടൻ
മതിമറന്തു നാടകവിടവല്ലും
നീലനീൾമിഴി മുനൈകൾ
മേനിയിലാക്ക കൊണ്ടരുൾ
മേല്ലമേൽ നിറൈന്ത തീനതയ
കിലമപ്പറമകലുമാറലർ നായികേ.

വേലും വീരർകൈവാളും വിഷവും
ച്ചുളിടുന്ന കടപ്പവും
വിരളും മാൻമിഴിയഴകും നീരിലാ
ണ്ടുയർന്ന ചാട്ടും മീൻ രൂപവും
കറവു തീരെയെഴാതെ മുറ്റിയ
ചാരുകോമളകാന്തിചേർ-
ന്നോരു കുവലയനിറവുമഞ്ചിത
കമലകാന്തിയുമുള്ളതും
മാലവാർ വരിവണ്ടിനിണ്ടൽ തൊടുത്ത
പോൽ മണിവർണ്ണന്റെ
വദനപുഷ്പത്തിലുടനടൻ മതിമറന്ന
നാടകമാടുവാൻ
വൈഭവത്വവുമുള്ള നീലനീൾ
മിഴിമുനകൾ മേനിമേൽ
ദൈന്യമഖിലവുമകലുമാറിയേണ
മേയലർനായികേ!

സീതയുടെ കടാക്ഷത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. അലർനായികേ, വേലും വീരന്മാരുടെ കരവാളും ആലവും തോല്ക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയും വിരണ്ട പേടമാനിന്റെ മിഴിയുടെ ചാഞ്ചല്യവും ഉയർന്നു ചാട്ടുന്നകരിമീനൊത്ത രൂപവും കരിംകുവളപ്പൂവിന്റെ നിറവും മനോഹരമായ കമലത്തിന്റെ കാന്തിയുമാർന്ന് കാർവണ്ടിന് ഇണ്ടൽ കൊടുത്തുകൊണ്ട് മണിവർണ്ണന്റെ വദനകമലത്തിൽ കൂടക്കൂടെ മതിമറന്ന നൃത്തംചെയ്യാൻ അറിയുന്നതുമായ നീൾമിഴികൾ എന്നിൽ പതിയുമാറാകട്ടെ.

കുറിപ്പ്

കറവറ്റ — നല്ലപോലെ
മുറ്റിയ — തഴച്ച
മാലവാർ — ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കും പോലെ
നാടകം — നൃത്തം (തമിഴർത്ഥം)
ഇടവാൻ — ചെയ്യാൻ
വല്ലും — അറിയുന്നതുമായ
ഇലാക്കകൊണ്ടരുൾ — ലാക്കാക്കുക
ആലവും — ഹാലം, കലപ്പ

പാട്ട് 5

നായികേയമുതം നിറൈന്തെഴകാർ
കപോലങ്കളോടും വെ-
ണ്ണവനിലാമതിക്കലകൾ പത്തിനൊ
ടൊളികിളർന്തു തരമെൻറാൽ
പോയിടും പുലർന്താലതിൻ
വടിവാകയാലൊഴിവാ-
മതും പുതിയ വഞ്ചുകച്ചിറകതിൻ
നിറമിതിന നേരല്ല പോകതും
മായമേലും മുകന്തൻ മാനതമാന
വണ്ടിന തന്തതം മലിന്തുതെളിന്തു
പൈന്തെളി പരികവാനുള്ള
നളിനതാർ തന്നയെങ്കിലും
തുയവൊൺ മുകരം ചൊല്ലാമുപ
മാനമാകയിതൊൻറുമേ ചുവ
പിറപ്പതു മറിവുമിക്കവർ
പഴിചെയ്യായിൻറതു മെൻറുമേ.

നായികേ,യമൃതം നിറഞ്ഞഴകാർന്ന
കവിളിണ വെണ്ണിലാ-
വമ്പിളിക്കല പത്തു ചേർന്നൊളി
വീശിടുന്നതിനൊക്കുമേ
എങ്കിലും പുലരുമ്പൊഴേക്കതു
മായു,മില്ലതിനുപമയും
തത്ത തൻ ചിറകിന്റെ നിറമാ
യ് സാമ്യമില്ല, വിടാമതും
മായമേലും മുകന്ദൻമാനസമായ
വണ്ടിനു സന്തതം
നിറഞ്ഞു തെളിഞ്ഞ പൈന്തേൻ
നുകരുവാനുള്ള നളിനമതെങ്കിലും
നിർമ്മലാഭ തികഞ്ഞതാം കണ്ണാടി
താനുപമാനമാം
രസമിരിപ്പതതൊന്നിൽ പണ്ഡിതർ
പഴിയുരയ്ക്കയുമില്ലതിൽ.

ദേവിയുടെ അമൃതം നിറഞ്ഞ അഴകാർന്ന കവിൾത്തടങ്ങൾ ചന്ദ്രന്റെ പത്തു കലകൾക്കു തുല്യം പ്രഭയുള്ളത് എന്നു പറയുന്നത് ഉചിതമല്ല, കാരണം, പുലരുമ്പോൾ അതിന്റെ ശോഭ കെട്ടുപോകും. കിളിയുടെ ചിറകിനോടു സാമ്യമില്ലാത്തതിനാൽ അതിനോടുപമിക്കാനും കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടതും പോകട്ടെ. മായാമുകന്ദന്റെ മാനസമാകുന്ന വണ്ടിനു സന്തതം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന പൈന്തേൻ കടിക്കുവാനുള്ള നളിനതാരിനേയോ, നിർമ്മലഭംഗിയുള്ള കണ്ണാടിയായോ ഉപമാനമായിപ്പറയാം. ഇതിലൊന്നു മാത്രമേ രസമുള്ളതും, പണ്ഡിതന്മാർ ദോഷം കാണാത്തതും ആയുള്ളൂ.

കുറിപ്പ്

അമുതം — അമൃതം
വെൺ + നവനിലാ — പുതിയ വെണ്ണിലാവ്
ഒഴിവോം — ഞങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാം
വഞ്ചുകം — വൻശുകം
പൈന്തെളി — പൈന്തേൻ
പരികക — കടിക്കുക
തുയ + ഒൺ — തുയവൊൺ
വൊൺമുകരം — ഭംഗിയുള്ള കണ്ണാടി
അറിവുമിക്കവർ — പണ്ഡിതന്മാർ
ചുവ — രസം

പാട്ട് 6

മേകവാർകുഴലാന ചോലയുണ്ണിൻറു
നേർചില്ലിവല്ലിമേൽ
മികപൊരുന്തിനവതരചെങ്കനി
കരുതി മെല്ലതുകൊത്തുവാൻ
വേകം വിട്ടിറങ്കിൻറ വഞ്ചുക
ചുണ്ടിതെൻറര ചെയ്യിലോ
വിരപൊരുന്തിന തിലമലർക്കൊരു
തുയർമുഴുത്തെഴുമന്തരാ
നാകചായിതൻ നായികേ
പവഴത്തിനോടുപമാനമായ്
നവരന്നാതിക പുകഴ്ലോ വരുമരുണ
പങ്കയ കരുണികൈ-
ക്കാകലം മിക വാകയാലൊഴി
വോമതും തിരൈയാഴിമീ
തലപങ്കയ മലരിലപ്പരിച
വതരിത്തു മൂലമായ്.

മേഘവാർമുടിയായ ചോലയിൽ
നിന്ന ചില്ലിവല്ലിമേൽ
നേരെയെത്തിയധരമാകും
ചെങ്കനിയെക്കൊത്തുവാൻ
വേഗമോടിറങ്ങും തത്തച്ചുണ്ടി
തെന്നര ചെയ്കിലോ
മണമെഴുന്ന തിലമലരിനു
ദുഃഖമുണ്ടാമന്തരാ
നാഗശായി തന്നുടയ നായികേ
പവിഴത്തിനോ-
ടുപമ ചൊല്ലി നാസികയെ
വാഴ്ത്തിയെന്നാൽ നിശ്ചയം
ചോന്ന താമരമൊട്ടിനാകലമണയു,
മൊഴിവാക്കാമതും
കടലിലമലപ്പങ്കജത്തില
വതരിച്ചതു കാരണം

സീതയുടെ നാസികാവർണ്ണന. നാഗശായിയുടെ നായികേ, മേഘമാകുന്ന വാർകുഴൽ ചോലക്കുള്ളിൽ നിന്നുവന്ന് പുരികക്കൊടികളോടു ചേർന്നിരുന്ന് അധരമാകുന്ന തൊണ്ടിപ്പഴം കൊത്താൻ മെല്ലെ ഇറങ്ങുന്ന തത്തയുടെ ചുണ്ടാണ് നാസിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ സൗരഭ്യമുള്ള എള്ളിൻ പൂവിന് ഉള്ളിൽ ഖേദമുണ്ടാവും. പവിഴത്തോടുപമിച്ചാൽ ചെന്താമരയല്ലിക്കു ദുഃഖമുണ്ടാവും, താമരപ്പൂവിലവതരിച്ചതുകൊണ്ടും അതൊഴിവാക്കാം.

കുറിപ്പ്

മേകവാർ കുഴൽ — മേഘത്തെപ്പോലുള്ള വാർകുഴൽ
ഉണ്ണിൻറ് — ഉൾ + നിൻറ്
ചോലയുണ്ണിൻറ് — ചോലയിൽനിന്ന്
ചില്ലിവല്ലി — പുരികക്കൊടി
വേകം — വേഗം
വിര — ഗന്ധം (തേൻ)
തുയർ — ദുഃഖം
അന്തരാ — ഉള്ളിൽ
നാകചായിതൻനായിക — നാഗശായിയായ വിഷ്ണുവിന്റെ നായികയായ ലക്ഷ്മീദേവി
മവരം — നിശ്ചയമായി
നാതിക — നാസിക
പങ്കയകരുണിക — പങ്കജകർണ്ണിക

പാട്ട് 7

മൂലം നാൻ മറകൾക്കും മൂവുല
കക്കുമാന പരമ്പരൻ മുനി-
വർതേടിയുമറിന്തുകൊൾവതി
നരിയകാരണനാരണൻ
കോലമായ് മുന്നമുഴിവീണ്ടരുളും
പരഞ്ചുടർ തന്തതം കൊ-
തിയെഴുന്തപരികം വായ് മലർവടി
വിവണ്ണമെമ്പാനെൻറാൽ
ചാലെല്ലാമെളുതല്ല ചെന്തുവര
ന്തിമാമുകിലഞ്ചിതം
തകവിളാമലർ കരുതി കിഞ്ചുക
മിനിയ ചെമ്പവഴം തുടം
കോല്യം വിമ്പവും മറ്റചെന്നിറമാണ്ടു
കൊണ്ടവനേകമുൾക്കുറൈവി-
നോടുള്ളതിവയെല്ലാമരുതിതിനു
നേരെന്മതെൻറുമേ.

നാന്മറകും മൂവുലകിനും
മൂലമായ പരാപരൻ
തേടിയറിയാൻ മുനികളരിറും
കാരണൻ നാരായണൻ
മുന്നമുഴി വരാഹരൂപമെടുത്തു
മീണ്ട പരമ്പൊരുൾ
കൊതിയൊടേ നുകരുന്ന വായ്മലർ
വർണ്ണിക്കാനെളുതല്ലൊട്ടും
അന്തിമാമുകിൽ, കരുതി, യഞ്ചിതമാം
വിളാമലർ, കോവലിൻ
ചെമ്മുലാവിന കായ്, മുരിക്കിൻ
പൂവ്, ചെമ്പവിഴവും
മറ്റു ചെന്നിറമാണ്ടതൊക്കെയ
നേകമുണ്ടവയൊക്കെയു-
മുൾക്കുറവുകളാലിതിന്നൊടു
തുല്യമാവുകയില്ലഹോ!

നാലു വേദങ്ങൾക്കും മൂന്നു ലോകങ്ങൾക്കും ആധാരമായിട്ടുള്ള പരാപരനും മുനിമാർക്കുപോലും അറിവാൻ പ്രയാസമായ മൂലകാരണവും പണ്ടു വരാഹമായി ഭൂമി വീണ്ടെടുത്ത പരംപൊരുളുമായ നാരായണൻ നിത്യം കൊതിയോടെ ചുംബിക്കുന്ന അധരത്തിന്റെ ഭംഗി ഇപ്രകാരമെന്നു വർണ്ണിക്കുവാൻ എനിക്കു പ്രയാസമാണ്. ചുവന്ന മനോഹരമായ അന്തിമേഘം, മനോഹരമായ വിളാമരപ്പൂവ്, ചോര, മുരിക്കിൻ പൂവ്, ചെമ്പവിഴം, തൊണ്ടിപ്പഴം— ഇങ്ങനെ അനേകം ചുവന്ന പദാർത്ഥങ്ങളോടും ഉപമിക്കാമെങ്കിലും ഇവയെല്ലാം മേന്മ കുറവായതുകൊണ്ട് അതു സാധ്യമല്ല.

കുറിപ്പ്

നാന്മറകൾ — നാലു വേദങ്ങൾ
നാരണൻ — നാരായണൻ
കോലം — വരാഹം
പരഞ്ചുടർ — പരംപൊരുൾ
വായ്മലർ — അധരം
ചെന്തുവർ — ചുവന്ന നിറമുള്ള
തുവർ — നിറം
അന്തിമാമുകിൽ — മനോഹരമായ സന്ധ്യാമേഘം
മാ — അഴക്
വിളാമലർ — വിളാമരപ്പൂവ് (flower of wood apple)
കിഞ്ചുകം — കിംശുകം — മുരിക്ക്
വിമ്പം — ബിംബം തൊണ്ടിപ്പഴം

പാട്ട് 8

നേരെന്മൊൻ മണിമല്ലികാ
മുകളങ്കളല്ലി വിരിന്തുപോം
നിയതമായവ യവനി
മുവ്വടിയളന്തമായവനമ്പെഴും
കാരുലാവിന ചായലേ തിരുമുത്തു
മുത്തിന നേരെൻറേ കരുതലാ
മതു ചകലവെൺമതിനുതലി
കേവലമാകയാൽ
വേരികോരിന വാണിയോടു
പമാനമാനവിരണ്ടല്ലോ;
വിമലനാരത മുനിവരൻ
കരകമലമേന്തിന വീണൈയും
പോരിളം കളർകൊങ്ക
കങ്കമച്ചാറണിന്ത പികച്ചൊല്ലേ
പുണരിതന്നിൽ മുന്നമമരർ
തോറ്റും നല്ലമുതും പിഴൈയറ്റതേ.

അല്ലി വിരിയുമാകയാൽ മണി
മല്ലികാ മൊട്ടൊത്തിടാ,
അവനി മൂവടിയളന്ന മായാ
രൂപനേറ്റവുമിഷ്ടമു-
ള്ളോരു കാർമുടിയുള്ള ദേവിതൻ
പല്ലു മുത്തിനൊടൊത്തിടും
അമ്പിളിക്കല നെറ്റിയുള്ളൊരു
സുന്ദരീ, കളിർ കൊങ്കയിൽ
കങ്കമച്ചാറണിഞ്ഞിടും കുയിൽ
ഭാഷിണീ,യിവ രണ്ടുമേ
തേനൊഴുകുന്ന വാണിയോടു
പമാനമായി വിളങ്ങിടു:
വിമലനാരദമുനിവരൻ കരകമല
മേന്തും വീണയും
കടലിൽ നിന്നു പണ്ടമരർ കടഞ്ഞ
നല്ലമൃതവും പിഴയറ്റതായ്

ലോകം മൂന്നടിയായി അളന്ന മായാസ്വരൂപനായ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ കാമിനിയായ ഭവതിയുടെ പല്ലുകൾ മണിമുല്ലയുടെ മുകളങ്ങളോടു സദൃശപ്പെടുത്താനാവില്ല. താമസംവിനാ അവ വിടർന്നുപോകും. മുത്തുകൾ മാത്രമാണ് അവയ്ക്കു തുല്യം. ചന്ദ്രക്കലക്കൊത്ത നെറ്റിയുള്ള സുന്ദരീ, ഭവതിയുടെ തേൻചോരും വാക്കിന് നാരദമുനിയുടെ കൈകളിലുള്ള വീണയും അമൃതവും മാത്രമേ സാദൃശ്യപ്പെടുത്താനാവൂ.

കുറിപ്പ്

മല്ലിരാമുകളങ്കൾ — മുല്ലപ്പൂമൊട്ടുകൾ
എൻമാനില്ല — പറയാനില്ല
മായവൻ — മായാസ്വരൂപൻ
കാരുലാവിന ചായൽ — കറുത്ത നിറമുള്ള തലമുടിയോടു കൂടിയവൾ
വേരകോരിന വാണി — തേനൊഴുകുന്ന വാക്ക്
പുണരി — സമുദ്രം
തോറ്റുക — ഉണ്ടാക്കുക
കരുതലാം — കരുതാം
ചകലവെൺമതിനുതലി — ശകലമായ വെൺമതി പോലെയുള്ള നുത (നെറ്റി) യോടുകൂടിയവൾ

പാട്ട് 9

അറ്റവെൻറ ചുരുങ്കിടേ യണിവെണ്ണി
ലാമതിയൊക്കുമെൻറരുതു
ചൊല്ലമതരുണപങ്കയം
മുനിയുമപ്പൊഴുതന്തരാ
പെറ്റിതാനനകാന്തിയോടുപമാന
മന്വയമെങ്കിലോ പിഴ
മുഴുത്തെഴുമുടുപതിക്കതു പൊരുന്തു
വൊൻറല്ലയാകയാൽ
ഉറ്റമന്തിരമിന്തിരയുണർവുറ്റ
പങ്കചതാർ ചെമ്മേ
യിനിയ തോതരനൊളികൊൾ
തിങ്കളുമിവയി രണ്ടിലുമൊൻറിനേ
വെറ്റികുറതൊപ്പമൊക്ക
വഴങ്കവോമിവിരണ്ടിനും
മികൈവിലാകവിരുൾ ചില്ലി
ക്കിരുപുറവുമത്തോടുകളൊക്കവേ.

അറ്റുപോമ്മാറിടചുരുങ്ങിയൊളേ,
മുഖത്തിൻ കാന്തിയോ-
ടൊക്കുമേയണിവെണ്ണിലാമതിയെന്നു
ചൊല്ലുതെങ്കിലോ
മുഷിയുമേ ചെന്താമരക്ക്, തിരിച്ചു
താമരയോടു സാ-
ദൃശ്യമെന്നു പറഞ്ഞു പോകിലതുഡു
പതിക്കും വിഷമമാം
ഉറ്റമന്ദിരമിന്ദിരക്കരുണാംബുജം,
വാർതിങ്കളോ
ഇഷ്ടമുള്ള സഹോദരൻ, ജയമൊന്നി
നെന്നു വരുത്തൊലാ
ഒപ്പമാണിവ രണ്ടിനും സദൃശത്വ,
മിരുൾപുരികങ്ങൾതൻ
ഇരുപുറങ്ങളിലൊത്തു കാണും
രണ്ടു തോടകൾ സുന്ദരം

ചന്ദ്രബിംബം ഭവതിയുടെ മുഖകാന്തിക്കു തുല്യമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചെന്താമരയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാവില്ല. താമര സദൃശമാണെന്നു പറഞ്ഞാലോ ചന്ദ്രനു വിഷമമാകും. ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ ആലയമായ താമരപ്പൂവും പ്രിയസഹോദരനായ തിങ്കളും—ഇവയിൽ ഒന്നു മാത്രം വിജയിച്ചു എന്നു പറയാനാവാത്തതിനാൽ രണ്ടിനേയും സാദൃശപ്പെടുത്താം. ചില്ലികൾക്കിരുപുറവുമുള്ള കർണ്ണാഭരണങ്ങൾ മേന്മയോടുകൂടിയിരിക്കട്ടെ.

കുറിപ്പ്

അറ്റവെന്ന ചുരുങ്കിടേ — അറ്റുപോയെന്നു തോന്നുമാറുള്ള ചുരുങ്ങിയ മധ്യത്തോടുകൂടിയവളേ!
അരുണപങ്കയം — അരുണപങ്കജം
മുനിയുക — കോപിക്കുക
ഉടുപതി — ഉഡുപതി – ചന്ദ്രൻ
പൊരുന്തുവോന്നല്ല — യോജിക്കുന്നതല്ല
മന്തിരം — മന്ദിരം
ഇന്തിര — ഇന്ദിര
വെറ്റി — ജയം
വഴങ്കുവോം — ഞങ്ങൾ വഴങ്ങുന്ന
തോടകൾ — കർണ്ണാഭരണങ്ങൾ, തോടകൾ
ഒപ്പം — സാദൃശ്യം

പാട്ട് 10

വേലുമാലവുമഞ്ചുമഞ്ചിത
ചഞ്ചലായതലോചനേമിതി-
ലവേന്തനു തനയയായ്
വളന്തരുളിനോരമലേ നറും-
പാലും പൈമ്മതുവും കുയിൽ
ക്കുരലും പഴിത്തതതച്ചൊല്ലേ
പലതരം മലരിലകുമ്മണ്ടന
നിരയുടേയൊളി ചേർകയാൽ
നീലമേകനിറത്തനൻ തിരുമാറി
ലൊൻറും നിരാമയൻ
നിറന്ന മാമണിയണിഞ്ഞ
ചെഞ്ചിവം മറ്റവറ്റും കെളമെന്നല്ലോ
മാലവാർകുളലിയിന്നാൾ
പുകഴാവുതെന്നു നല്ലോരെല്ലാം
മനമഴിന്തങ്ങുമുരചെയ്യിന്നതു
മറുതലൈപ്പതല്ലതിനെനാം.

വേല്, വിഷവുമഞ്ചുമഞ്ചിത
ചഞ്ചലായതലോചനേ
മിഥിലനാഥനു തനയയാ
യ് വളർന്നരുളിയോരമലേ, നറും
പാല്, പൈന്തേൻ, കുയിൽമൊഴിയും
പഴിച്ചിടും സുഭാഷിണീ,
ദേവിതൻ തിരുമാറിലുള്ളോൻ
നീലമേഘശ്യാമളൻ
പലതരം മലർ വിലസിടും നിര
ചേർന്ന ശോഭയണക്കയാൽ
നിർമ്മലം ഗളമിന്നു മാമണിമാല
ചുറ്റിയണിഞ്ഞതാം
സുന്ദരം ശിവലിംഗമെന്നറിവുള്ള
നല്ലവരൊക്കെയും
മനമഴിഞ്ഞുര ചെയ്തിടുന്നതിനില്ല
നാമെതിർ ചൊല്ലുവാൻ

വേലിന്റെയും ആലത്തിൻപൂവിന്റെയും പ്രഭ മങ്ങുന്ന ചഞ്ചലമിഴിയാളേ, മൈഥിലീ, നറുംപാലിനേയും പൈന്തേനിനേയും കുയിൽനാദത്തെയും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന മധുഭാഷിണീ, പലവിധ മലരുകളാൽ തീർത്ത മാലകളണിഞ്ഞ നീലമേഘവർണ്ണന്റെ മാറിലണിയുന്ന കൗസ്തുഭം ചാർത്തിയ ശിവലിംഗം പോലെയാണ് ഭവതിയുടെ കഴുത്ത് എന്നു മഹാന്മാർ പ്രകീർത്തിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ എതിർക്കുന്നില്ല.

കുറിപ്പ്

ആലം — ആലത്തിൻ പൂവ്
അഞ്ചുക — പേടിക്കുക
പൈമ്മതു — പൈന്തേൻ
കുയിൽക്കുരൽ — കുയിൽനാദം
തതച്ചൊല്ല — തത്തച്ചൊല്ല്
മണ്ടനം — മണ്ഡനം
നീലമേകനിറത്തനൻ — നീലമേഘത്തിന്റെ നിറത്തോടുകൂടിയവൻ
ഒന്നുക — ചേരുക
മാമണി — ശ്രേഷ്ഠമാല – മണിമാല
ചെഞ്ചിവം — മനോഹരമായ ശിവലിംഗം
ശിവം — ദേവവിഗ്രഹം
കെളം — ഗളം
മറുതലൈപ്പതല്ല — എതിർക്കുന്നതല്ല

വി. അബ്ദുൽ ലത്തീഫ്

കോഴിക്കോട് സ്വദേശി. സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലാ മലയാളവിഭാഗത്തിൽ അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസറും കവിയുമാണ്. രണ്ട് കവിതാസമാഹാരങ്ങളടക്കം അഞ്ച് പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായി ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014